

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010144
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3821010144.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Juraja Valáška na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Handlovej, trvale bytom C., XX. XXXXXXXX XX/XX, t. č. na slobode, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3Nt/7/2021 zo dňa 04.10.2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/42/2020 zo dňa 15.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/74/2020 zo dňa 18.08.2020 bol A. B. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., pretože

začiatkom októbra 2019 o 15.20 hodine pred bytom D. XX E. F. G. D. XX H. C., ktorý má v prenájme poškodená I. J., podišiel k I. J., ktorá v tom čase pred bytom fajčila a pod vplyvom alkoholu pýtal od nej cigaretu, keď mu odpovedala, že mu žiadnu nedá, vytiahol z pravého zadného vrecka nohavíc kuchynský nôž s čepeľou dlhou asi 20 centimetrov a pravou rukou jej ho priložil ku krku a povedal jej, že ak mu nedá cigaretu, tak ju zabije, na čo sa I. J. zľakla a povedala mu, aby schoval nôž, lebo zavolá policajtov, na čo jej odtiahol nôž od krku a povedal jej, že ak zavolá policajtov, tak ju zabije, na čo odišiel, kedy jej ešte povedal, že môže zavolať policajtov, že on tu všetkých vyzabíja, čím poškodenej nespôsobil žiadne zranenia,

za čo bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Napokon podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená I. J. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3Nt/7/2021 zo dňa 03.11.2021 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. bol zamietnutý návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne následne o sťažnosti odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 23Tos/6/2022 zo dňa 31.01.2022 tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa rozhodol o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania predčasne. Totiž preskúmaním veci zistil, že pred rozhodnutím o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania sa súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevysporiadal so „zvyšnými“ dôkaznými návrhmi odsúdeného, ktoré v konaní navrhoval vykonať. Išlo konkrétne o návrhy na vypočutie

svedka K. L. a pripojenie vyšetrovacieho spisu OO PZ Handlová z roku 2019. Uviedol, že je síce pravdou, že odsúdený nemá zákonný nárok na vykonanie ním navrhovaných dôkazov, avšak pokiaľ súd dôkaznému návrhu odsúdeného nemieni vyhovieť, musí o tom rozhodnúť postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 veta prvá Tr. por. a negatívne rozhodnutie o dôkaznom návrhu musí následne riadne zdôvodniť a oznámiť tomu, kto tento dôkazný návrh urobil. Krajský súd skonštatoval, že ak súd prvého stupňa pred rozhodnutím o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nerozhodol o všetkých jeho dôkazných návrhoch, takéto procesné pochybenie v jeho postupe predstavuje porušenie práva odsúdeného na obhajobu závažným spôsobom. Nedodržanie predpisov procesného práva týkajúcich sa dôkazných návrhov v rámci konania, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, znamená takú podstatnú chybu konania, ktorá sama o sebe mohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť výroku napadnutého uznesenia. V rámci ďalšieho procesného postupu súdu prvého stupňa po vrátení veci malo byť jeho povinnosťou náležite sa vysporiadať a rozhodnúť už o všetkých dôkazných návrhoch odsúdeného, ktoré urobil a o ktorých doposiaľ nebolo rozhodnuté, resp. ktorého doposiaľ neboli vykonané a na ktorých zotrval aj podľa obsahu svojej písomne zdôvodnenej sťažnosti. Až následne by bolo možné opäť rozhodnúť o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, a to pri zachovaní práv všetkých procesných strán navrhnuť prípadne ďalšie dokazovanie.

Ďalším uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3Nt/7/2021 zo dňa 27.07.2022 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. bol opäť zamietnutý návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne následne o sťažnosti odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 23Tos/107/2022 zo dňa 06.12.2022 tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pred rozhodnutím o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania (pred vyhlásením napadnutého uznesenia) sa súd prvého stupňa vôbec nevysporiadal s ďalšími dôkaznými návrhmi odsúdeného, ktoré navrhoval vykonať, a ani s námietkou zaujatosti odsúdeného. V rámci ďalšieho procesného postupu bolo povinnosťou súdu prvého stupňa náležite sa vysporiadať a rozhodnúť o všetkých dôkazných návrhoch odsúdeného, ktoré urobil a o ktorých doposiaľ nebolo rozhodnuté, resp. ktoré doposiaľ neboli vykonané (to sa týkalo aj dôkazných návrhov, ktoré odsúdený navrhol v rámci odôvodnenia svojej sťažnosti). Až následne by bolo možné opäť rozhodnúť o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, a to pri zachovaní práv všetkých procesných strán navrhnuť prípadne ďalšie dokazovanie.

Napokon uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3Nt/7/2021 zo dňa 04.10.2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. bol opäť zamietnutý návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia.

V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajkyne uviedol, že podľa jeho názoru v tomto konaní vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré neboli súdu skôr známe a ktoré nemohli samy osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. Má za to, že súdu prvého stupňa predložil dostatok nových dôkazov svedčiacich o tom, že sa nedopustil skutku, pre ktorý bol uznaný vinným. V prvom rade zopakoval, že výpoveď poškodenej I. J. považuje za krajne nepresvedčivú, keď bola podľa výsledkov dokazovania na podanie trestného oznámenia voči nemu navedená svedkom K. L.. O tom svedčí skutočnosť, že po vzájomnej dohode obaja voči nemu podávali v jeden deň (06.11.2019) trestné oznámenie, a to len preto, že s poškodenou po predchádzajúcich susedských hádkach odmietal komunikovať a svedok K. L. ho chcel z bytu, ktorý v tom čase užíval, urýchlene vystaňovať, pretože do neho potreboval nastáňovať svojho príbuzného. Podľa poškodenej sa skutok mal stať začiatkom októbra 2019 (vôbec to nevedela bližšie konkretizovať), avšak traja svedkovia (M. B., K. A. a K. L.) vyvrátili skutočnosť, že by mal v tomto období ešte bývať v bytovom dome č. 12 na Potočnej ulici č. 64. Taktiež poukázal na to, že poškodená na neho podala trestné oznámenie až po značnom časovom odstupe, teda až po tom, čo chcel on podať trestné oznámenie na K. L.. V tejto súvislosti mal podľa jeho názoru súd prvého stupňa skúmať, či sa poškodená mohla

v dobe, ktorú uvádzala, zdržiavať vo svojom byte, keďže bola zamestnaná mimo mesta Handlová. Poukázal tiež na súdnu prax v tom smere, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé odôvodniť iné pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie sa vykoná porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doposiaľ vykonaných skutkových zistení s dôkazným významom nových navrhovateľom uvádzaných skutočností či dôkazov. Výsledkom skúmania musí byť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného rozhodnutia. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že podľa § 400 ods. 1 Tr. por. v jeho prospech povoľuje obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/42/2020 zo dňa 15.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/74/2020 zo dňa 18.08.2020.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného A. B. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Vykonal na ňom aj pre svoje rozhodnutie potrebné dokazovanie a vykonané dôkazy správne vyhodnotil.

Krajský súd vo všeobecnosti dáva odsúdenému do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v prejednávanom prípade zistené neboli.

Zo znenia ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. upravujúceho podmienky obnovy konania vyplývajú dve základné podmienky pre povolenie obnovy konania. Prvou podmienkou je zistenie nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych. Za nové skutočnosti alebo dôkazy však nemožno považovať skutočnosti či dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to aj v prípade, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo ich nesprávne vyhodnotil. Nemožno totiž v konaní o povolenie obnovy konania preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Druhou podmienkou je pravdepodobnosť (nie absolútna istota), že tieto novo zistené skutočnosti či dôkazy sú spôsobilé zabezpečiť v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného. Obidve tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými právnymi úvahami a zákonnými podmienkami pri rozhodovaní o podanom návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania dôsledne riadil.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd považuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za nedôvodný. Súd prvého stupňa sa vysporiadal s týmto návrhom odsúdeného zákonne súladným spôsobom a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodnil. Súd prvého stupňa sa zaoberal všetkými argumentmi odsúdeného, ktoré správne vyhodnotil tak, že v kontexte jeho úvah podrobne popísaných v napadnutom uznesení nemôžu obstať ani viesť k inému rozhodnutiu o jeho podanom návrhu na povolenie obnovy konania.

Krajský súd dodáva, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S podstatnými a pre vec rozhodujúcimi právnymi námietkami odsúdeného sa riadne vysporiadal už súd prvého stupňa a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku.

Krajský súd z pohľadu sťažnostných námietok odsúdeného zdôrazňuje, že ani podľa jeho názoru výsledky vykonaného dokazovania v prejednávanej veci na podklade návrhov odsúdeného, ktoré boli „akceptované“ (výsluchy svedkov N. C., K. C., K. A., K. A., M. B. a K. L., ako aj oboznámené listinné dôkazy) nevyvracajú a ani nespochybujú usvedčujúcu výpoveď poškodenej I. J. z pôvodného

trestného konania, ktorá bola inak „nosným dôkazom“, o ktorý opreli oba konajúce sudy jeho vinu (poškodená v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní podrobne popísala priebeh skutku, a to aj pri konfrontácii s odsúdeným, pričom jednoznačne uviedla, že protiprávneho konania voči nej sa dopustil práve odsúdený).

K výsledkom vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa krajský súd uvádza, že odsúdený v návrhu na vykonanie dokazovania uviedol, že vlastníkovi bytového domu odovzdal kľúče na F. G. D. XX H. C. až dňa 15.10.2019 a podľa odsudzujúcich súdnych rozhodnutí spáchal skutok „v prvej polovici októbra 2019“. Z uvedeného podľa názoru krajského súdu potom vyplýva, že odsúdený kľúče od bytu v čase spáchania skutku preukázateľne mal, keď navyše až k dátumu 15.10.2019 mu bola daná aj výpoveď z nájomnej zmluvy, ktorá bola ako listinný dôkaz oboznámená na hlavnom pojednávaní. Správne súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí odmietol aj návrhy odsúdeného na vykonanie ďalšieho dokazovania – zabezpečenie kamerového záznamu od svedka K. L., výsluch poškodenej I. J., tiež vykonanie konfrontácie medzi ním a poškodenou, ako aj medzi poškodenou a svedkom K. L., ktoré návrhy vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje aj krajský súd za nadbytočné.

Odsúdený teda vo svojom návrhu neuviedol také skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, čím neboli splnené podmienky predpokladané v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. na povolenie obnovy konania.

Krajský súd k tomu dodáva, že dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom takéto posúdenie je výlučne úlohou o takomto návrhu rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo jej hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Pritom návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, ako aj jeho sťažnostné námietky smerovali v podstate len do iného hodnotenia dôkazov, než ako ich vyhodnotili všetky konajúce sudy (v tomto i v pôvodnom trestnom konaní), pričom tvrdenia odsúdeného nemali dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Keďže aj podľa názoru krajského súdu tvrdenia odsúdeného (nové skutočnosti alebo dôkazy ním navrhnuté) nemohli viesť k inému pre neho priaznivejšiemu rozhodnutiu, ako tomu bolo v pôvodnom konaní, neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Krajský súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.